

ABN-versie van de Ode aan ons moeder

Ik zie op dit moment hoe de wasmachine van ons moeder draait in de schuur. Of onze ouders al vanaf het begin dat ze getrouwd waren een wasmachine hadden, weet ik niet.

Maar bij ons in de schuur hing ook nog een wasbord. Het wasmachine was een houten kuip met een draaiende viervoet. Voor ons moeder was de was doen een flink karwei.

Op de zondagavond werd de was al gekookt in een ketel in de schuur. Ons moeder deed dan ook een paar schijfjes zeep erin, die ze van een stuk Sunlight sneed. Want we kenden toen nog geen waspoeder. Dat stuk zeep lag bij ons altijd op de aanrecht in de keuken, Wij wasten daar ook onze handen mee als we buiten gespeeld hadden. Ik vond de zeep niet lekker ruiken.

Op de maandagmorgen begon ons moeder met de was. De gekookte nog warme was werd van de ketel in de wasmachine gedaan, daar werd de was dan een tijdje rondgedraaid en daarna ging de was in een teil met koud water. De was werd dan een paar keer gespoeld. Daarna ging de was door de wringer, die men zelf nog moest draaien. Ik heb dat ook wel eens geprobeerd, maar voor mij was dat toen nog een te zwaar karwei.

Dan hing ons moeder de was aan de waslijn in de tuin of legde deze op het gras om te bleken. De lakens werden altijd op het hoge gras en de brandnetels gelegd naast de heg van de buurman.

Tja ons moeder was de hele maandag bezig met de was en dat viel niet omdat er ook nog een paar kinderen rondliepen. Maar . . . ze kreeg het allemaal voor elkaar.